

JANUARI 2026 – v.4

Veckans nyhetsbrev från S:t Peters kyrka

Tredje söndag efter trettondedagen

”Jesu skapar tro”

ST PETERS KYRKA

VECKANS KALENDER

Onsdag 21 januari

18:00 Bibelsamtal för unga vuxna

Torsdag 22 januari

12:15 Lunchmessa i Adolf Fredriks kyrka under ekumeniska böneveckan.

Öppen Kyrka

13:00-15:00 Dagträff.

17:00-19:30 Kvällsträff. Soppa serveras kl.18:00

Lördag 24 januari

16:30 Mackfabrik och diakonivandring

Söndag 25 januari

11:00 Gudstjänst

Predikan: Jenny Arnerlöf

Organist: Maria Wilsson

Bibeltexter: Psaltaren 36:6-10,

Andra Kungaboken 5:1-4, 9-15,

Andra Korinthierbrevet 1:3-7

Johannesevangeliet 4:46-54

VIKTIG INFORMATION

- För den ekumeniska böneveckan möts vi som kan till att fira lunchmässan i Adolf Fredriks kyrka 12:15-12:45. Där efter kan vi knalla upp till S:t Peter för Öppen Kyrka kl.13:00.

Kontakta pastorerna:

Pastor Jenny Arnerlöf

070 306 6346

pastorn@stpeterskyrka.se

Pastor Carl Lagerkvist:

073 261 1600

diakonipastorn@stpeterskyrka.se

Den världsberömda musikern Nick Cave får mejl från människor runt hela världen som han besvarar på en sida som heter The Red Hand Files. Hemsidan blev till efter att Cave förlorade två söner genom tragiska omständigheter inom en kort tid. Hans varma och ödmjuka sätt att hjälpa andra genom sorg är en källa till hopp. Alla frågor som han får handlar dock inte om sorg. Många handlar om hans kristna tro. I svar #350 som kom ut för någon vecka sedan fick han frågan, ”Är inte religion de svagas tillflykt?” Formuleringen gör tydligt frågeställarens uppfattning att sådan svaghet och tillflykt är negativ. Det får Caves svar att känna extra festligt, ”Ja, det är just det. Kristendomen i synnerhet.”

När allt är sagt och gjort om våra liv, kommer det inte finnas någon speciell prisutdelning för de starka som aldrig sökte hjälp. Tänk vad märkligt det skulle vara att se en gravsten med orden: *Hon bad aldrig om hjälp*. Man skulle tycka så synd om den människan!

Ändå finns det något som får allmänheten att bete sig som om det är fult att vara så uppenbart svagt att man tror på Gud. Att syssla med det esoteriska är tillåtet och den som ger sig till österländsk meditation ses som stark – även upplyst – men att behöva nåd verkar motbjudande. Därför är det så glädjande när en person som betraktas som stark och framgångsrik inte backar från att identifiera sig med det förment svaga. Tillvaron känns plötsligt en aning rymligare och mer fri så att vi kan bryta oss ur den stoiska tvångströjan som vi har lätt att hamna i. Att klä sig i Kristus är att klä sig i paradoxen att det kräver mer styrka att vara svag än att vara stark.

Kommande söndags gamla testamentliga läsning är en av mina favoritberättelser i Bibeln. Naaman var en stark man, en militär hjälte, som brottade med tro och styrkans paradox. Han är en bra representant för den moderna människan. Han hade tagit sig an vilken svår utmaning som helst för att bli frisk men att göra det enkla som Guds profet befalle var en förolämpning mot hans stolthet.

Det är frestande att tro att vi bara behöver Gud för den där sista lilla biten som vår egen styrka inte räcker till. Men allt vi tänker på som vår egen kraft är en gåva som vi har fått från Gud, som har skapat allt. Gud skapade, skapar och välkomnar oss att vara delaktiga i Hans skaparglädje. Gud vill även skapa en bärande tro i oss. Den till synes enklaste åtgärd som vi kan göra, att be, bör alltid vara vår utgångspunkt för tron som är Guds gåva till oss. Särskilt när vi stöter på svårigheter och förtvivlan. När vi förstår det, blir tro en tillflykt där vi tröstas, styrks och förvandlas, Guds namn till ära.

Jenny Arnerlöf

Ekumenisk kyrkan